

POKLĘKŁY (2) *part praet act*

o jasne.

sg m G poklękłego (1). ◊ A poklękłego (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. *poklęknąć*.

Który padł na kolana, ugiął kolana ku ziemi; przen: w opisie gwiazdozbiorów noszących nazwę istot żywych (2) : (nagł) Wól. (-) V Nóg Woźniczych vyřrzyřz poklękłego woła *KochPhaen* 7.

Wyrażenie: »poklękły mąż« = *Kłęczeń*, gwiazdozbiór nazywany inaczej *Herkulesem* (1): (nagł) *Kłęcen*. (-) Nie dáleko téy głowy okrutnego węża/ Widác żálóřny wyraz poklękłego męża. *KochPhaen* 3.

Cf **POKLĘKNAĆ**

EBo